

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутності Христа

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОСВА
Іса. 43:12

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
Ісаї 21:11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LVIII. МІсячник № 4

Київень, (April) 1937

ЗМІСТ:

Зібрання Великої Громади	51
Лукашій Слуга	54
Давидова Битва	54
Давид Коло Габбону	55
Переворотність	58
Малахія	61
Османники	50
"Вірій Вовчода"	50
Дві Повії Українській Клинички	50
Пренуніпрат	50

©WTA.CTS.

ВАРТОВА БАШТА

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N.Y., U.S.A.

OFFICERS

J. F. RUTHERFORD President W. E. VAN AMBURGH Secretary

"Діти твої навчати ме сам Госпідь, і великий ти
і гарад буде проміж синами твоїми" — Ісаї 54:1

СВЯТЕ ПІСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ

ЦЮ ЕГОВУ є одній правдивий Бог, перебуваючий од віків до ніків. Сотворитель неба й землі й Датель життя для усіх сотворених; що Ільяр був початком Його творіння й активним споділом в творенні всіх речей; що той Ільяр тепер Госпідь Ісус Христос у славі, озягнений в велику силу на небі й на землі, і тепер в гозодам чиновником Чиновником замірів землі Егеми.

ЦЮ БОГА створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив Його на ній; що чоловік добре-кілько переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що згідно Адамового труху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЦЮ ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус перетерпік смерть, щоби набути виконану піну для всього роду людського; що Бог іменується Ісуса як божественної природи й визнаним Його іменем усім творіння й понад усі імена і одигнув Його у велику силу й імовість.

ЦЮ ОРГАНІЗАЦІЮ ЕГОВИ називається Снов, і "це Ісус Аристос в Гозоді" є й правильним іменем світу; що помазаній й мірді помілдувати Ісуса Христа — се діті Снову, члени Егової організації й Його сідіки, котрима залишає й привилії в спілкуванні про вайиншість Егеми, голосата про Його замірі вагадом людства, про які научас Біблія, й нести овочі царства всім, що хотять слухати.

ЦЮ СВІТ співчилася її Егема посадах Господа Ісуся, Христа на престолі імперії, котрий скинув Сатану з неба й зачав установити Боже царство на землі.

ЦЮ ПОМІРУ і благовісності для нарою землі можуть пройти лише через царство Егеми під владою Христа, котре та царство вже тепер зачалося; що незадовго Госпідь знішктує сатанину організацію і установить справедливість на землі і що в тім царстві всі, що будуть послушні справедливим законам, будуть привернені й будуть жити вічно на землі.

"ВІРНИЙ ВОСВОДА"

Перший Спідоктвя призначений як "Вірний Восвода", про котрій було згадано в листі Браті Руттерфорда в його листі "до вірних по всій землі", залишив час від 27-го марта аж до 4-. Кінця. Се кампанія буде все-світла й буде відзначена через оформлення комбінантів в шість книжечок: чотири книжечки в колібріанських друківнях, а дві само-скіряті вайновійші книжечки, та є, "Відкрите" й "Охорона" — як сій найновійші книжечки заходиться в нашім складі. Всі сій шість книжечок буде оформлена за 23ц. Про піврібні співомості сіої кампанії ви можете дізнатися в останніх числах "Позідорчтса" (в акт. місяці). Нелік комітей містителі царства пільно хощуть сій рапорт сіої праці зараз по закінченню сього періоду праці. Рапорт повинен чистити час в події врані й пасід зі числа даруваних книжечок.

ОБМАННИНИ

Е оттако, що хаждь зонж краю привізможнися бути в правді в Спідокам Егеми, представляє собе перед різних братів в многих місцях й зберегут громі й запомогти. Застерігаючи братів повинди не мати нічого до діла з такими симовіанцями.

MISIA (ЖУРНАЛА)

ЦЕ журнал виходить в тій цілі, щоби помочи людям пізнання Бога Єгову і Його заміри, як про се научас Біблія. Він відноситься в свої науку Святого Письма для помочи сідівів Егеми. Він уможливлює систематичне студіювання Біблії для всіх читачів і старається о нову літературу для помічю в таїній сту-дії. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування че-рез радіо й для інших зварів публичного наукання з Святого Письма.

Він точно трактається Біблії як авторитету своєї науки. Він ізложити вільний й відіданий від усіх партій, сект або світ-ських організацій. Він цілковито й безнімково стоїть по сторіні царства Бога Єгови під присвідом Христа, Його любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радише захочує до вважання й притичного розслідуванняного свого аміту в світлі св. Письма. Він не міниться в жадні суперечності, ані його сторінки не отворені для персональних спрів.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартову Башту в Задучених Державах виносить \$ 1.00, в Канаді й в інших країнах \$ 1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Полудній Африці 7 ш. Передплата в Задучених Державах треба вислати через поштовий переказ, експрес ордер, або банксовий переказ. В Канаді, Англії, Полудній Африці й Австралії, передплата треба вислати до підлізу в тім країні. З інших країн можна вислати передплату до біржі в Брукліні, але лише через міжнародний поштовий переказ.

Заграниці Бюро

British 34 Craven Terrace, London, W.2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australian 7 Beresford Road, Strathfield, N. S. W. Australia
South Africa Boston House, Cape Town, South Africa

Прошу в кождім случаю адресувати на ім'я Генариста

(Сеі журнал виходить на кількох мовах.)

Для більших, що не можуть заплатити за сей журнал, в щиро бажають його читати, висплати дарем, если се попросить. Ми різкою бажаємо помочи таким потребуючим, але цієї поштової регули, вони мусить прислати письменну підліку ювідомленням кожного року. Увага для передплатників: Поясінку за отриману передплату чи те нову чи відновлену ми не вислаємо, хиба що се попросить. Змінений адреса для тих, що повідомлять, робить в протязі одного місяця. Один місяць перед скіпченням ся передплати ми вислаємо карточку-півідомлення в журнал.

Yearly subscription price, \$1.00: Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N.Y., under the Act of March 3, 1879.

НОВІ КНИЖОЧКИ

Понідомлемо всіх приспівників цього журнала, що незадовго вийдути нові книжечки в Українській мові. Назва сіх книжечок є "Вібір" й "Охорона". Обі сій книжечки є перекладами найновійших книжечок в Англійській мові. Надіється що сій сій книжечки будуть готові, ѹ всій читачі як й вістителі царства зможуть замовити й розповсюдити їх по меже Українських земель і сім і в інших країн.

ПРИНУМЕРАТА

Для інформації принумераторів "Вартової Башти" хочемо пра-гадати, і сим пояслити, що всяка принумерата виходить автому-тично. Машинна котра друкує адреси в так звідані, що сама принумерата вічиться, таї вона автоматично вислана з місця. При закінченню принумератії журнала виславимо ромідомлення з послідним числом. Отже коли отримаєте півідомлення з журна-лом, то знайте, що наша принумерата скінчилась ѹ часівідомленням.

ВАРТОВА БАШТА

I Вістник Присутності Христа

ГОД. ІІІІІ

Квітень, 1937

№ 4

ЗІБРАННЯ ВЕЛИКОЇ ГРОМАДИ

[Перекладено з анг. "Вартової Башти" з 1-го жовтня, 1936]

"Се день, що створив його Господь; радуймося і веселімся в дому." — Пс. 118: 24.

ЧАСТЬ 4

БОГЕГОВА отворив сей день у котрім сповняються Його пророцтва, котрі Він велів написати давно тому для потіхі своїх людей. Се день у котрім ім'я Єгови має бути оправдане, отже день у котрім ворог воює проти всіх тих, що заявили себе по стороні Єгови і Його Царя. Ті що є просвітчени Єговою через Ісуса Христа, бачуть що сей день Єгова створив для оправдання свого ім'я й визволення своїх людей, і вони радуються. Вони бачуть Ісуса Христа в храмі й знають, що вірний останок є зібраний до храму з Ним, і тому вони співають: 'Блаженний той що йде в ім'я Єгови.' 'Благословенний той, що в ім'я Господа приходить! З дому Господнього ми благословили вас. Господь є Бог, і дав нам євітло; привяжить жертву на празник мотузами до рогів жертвівника. Ти Бог мій і буду прославляти тебе; Боже мій, тебе величати буду.' (Пс. 118: 26-28) Вірні тепер бачуть, що Сатана і його орда воюють проти них і вповаючи цілковито на Господа, вони моляться: 'О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошиши долю!' (Пс. 118: 25) Вірні знають, що Єгова цілковито побідить в Армагедоні, і тепер вони моляться і надіються на добробут від Господя в іх роботі яка мусить бути виконана перед битвою великого дня Бога Вседержителя.

² Відносно першої битви коло Габаон, коли то "зупинилось сонце посеред неба" і "не йшов по небу місяць", яко ж написано: "І не було такого дня як оний, ні перше, ні наявнослі, щоб Господь слухав чийого б не було голосу: сам бо Господь воював за Ізраїля." — Ісуса Нав. 10: 14.

³ Те що сталося в той день коло Габаону було пророцтвом, що не було такого дня перед тим, ані не буде опісля, але воно предсказувало більший день коли те пророцтво має скінчитися; і таїль ми прийшли до того дня сповнення. Без сумніву Єгова післав свого ангела піддати думку Йозуєві, що порушила його молитися до Бога, що сонце і місяць мали стояти і давати світло. Йозуя був лише чоловіком і відогравав свою роль у великий пророчій драмі у котрій він представляв Ісуса Христа, возлюбленого Сина Божого, котрий буде ділати в Армагедоні в

користь чоловіка, як для останка так і для великої громади, і на славу й честь Бога Єгови. (Іса. 63: 4) Коло Габаону Ізраїльтяни воювали за Габаонів, котрі піддалися Господньому представителеві, і так писання заявляють, що "Господь воював за Ізраїля", і так Єгова дав охорону і спасення для Габаонів, і Єгові вони завдячували спасення. Так і сьогодня Бог воює за своїх помазаних людей і дасть охорону й спасення для великої громади, і та велика громада тепер радується і признає і витає Єгову і Ісуса Христа як свого Хоронителя і Спасителя. — Одкр. 7: 10.

* Тоді Йозуя повернув до свого шатра: "І вернувсь Йозей і ввесь Ізраїль із ним до табору в Галгал!" (Ісуса Нав. 10: 15) Однак, той поворот мав бути по дальшій діяльності Йозуя, а не опісля. "Пять же царів тих повіткали та й поховались у печері під Македою." (Ісус. Нав. 10: 16) Йозуя не переставав ділти аж поки не скінчив свого діла. Ім'я Єгови було вивіщене в той день у кожного хто вірував в Єгову, однак се не включало ворогів Божих. Через свого пророка Єгова очевидно відносився до часу Армагедону, коли Він велів записати: "І повалиться величість мужів і гордіня людська нагнеться; один тільки Господь буде високий в той день, а всі ідоли щезнуть. Позалазять в печері в скелях та в глибині земні із страху перед Господом та перед словом величності його, він устане, карати землю." — Іса. 2: 17-19.

* Із знищенням релігіоністів і їх гілокритичної організації, та стара "облюдниця", і ті організації Сатани, що остануться живі, не звернутися до Єгови, але, як пять Аморійських царів, сковаються в свої власні організації, що було представлено через пять царів, що заховалися в печерах. В той самий час царі Аморіїв заховалися в печері коли Йозуя поневолив місто Македо. "І сказано Йозею: Пять царів седять сковані у печері під Македою." (Ісуса Нав. 10: 17) Сим царям не дозволено втечі від Йозуя; так і ніхто з Божих ворогів не втече від Більшого Йозуя в Армагедоні. "Рука твоя знайде всіх ворогів твоїх, твоя правиця досягне всіх ненавидящих тебе." (Пс. 21: 8) Се повідомлен-

ня, відносно п'ять царів що заховалися в печері, було принесено Йозуєві під час першої битви, та він перше знишив утікаючу армію, а опісля взявся до людей, що заховали себе. Там він дав розказ відносно тих царів: "І повелів Йозеї: Котіте величезні камені до челюстей печери та поставте скілька чоловіка коло неї стерегти їх. Самі же не гайтесь, а вганяйте за вашими ворогами і побивайте їх задніх людей; не давайте їм увійти в їх міста, бо Господь Бог наш, подав їх вам у руки ваші." — Ісуса Нав. 10: 18, 19.

* Тоді Йозуя вганяють за втікаючою армією, а Господь подав їх в його руки. Габаоні отримали їх інформацію і стали сильно по стороні Йозуя нім битва зачалась; і се сходиться із пророцтвом відносно людей доброї волі, котрі, нім зачнеться Армагедон, приняли знак на чолах своїх, котрі стали по стороні Єгови, і слухають Його приказів, і котрим дано охорону від різних які настуний, тому що вони є на стороні Більшого Йозуя. Злучені Аморі, вороги, представили тих, про котрих пророкував Езекійль, шість людей, котрим Господь приказав вбивати. (Езек. 9: 5-7) Рівно ж здається, що Господь склоняє "царів" (т. є видимих проводарів, з котрих складається "звір" і "фальшивий пророк", і Гог і Сатана), видимих і невидимих, із сатанської організації на знищенні в останній частині битви. Всі такі вороги були представлені через п'ять царів, котрі заховалися в печері. Як здається, то Господь затримує "звіра", "фальшивого пророка", і невидимі сили Диявола на знищенні аж на решті, щоби вони знали, що се рука Єгови виконує знищенні, і що вороги мусуть випити чащу гіркости аж до дна, бачучи як всі сили лукавого будуть потворені. Се докаже всім, що Єгова є Всемогучий Бог, "Могучий у бою", і що Сатана є підлій мімік, хвалько, ошуканець й брехун.

* Йозуя, вганяючи за ворогами, представляє Ісуса Христа вигублюючи ворогів в Армагедоні; і ті, що були з Йозуєм в битві, очевидно представляли невидимі сили небесні, що будуть воювати по стороні Господа і проти ворога в Армагедоні. "Як же докінчив Йозуя та сини Ізраїлеві побивати їх страшним боем, так що вони мало не всі вигинули, а хто зостався од них, ті повтекали в утвердженні міста." (Ісуса Нав. 10: 20) Ті що втекали в утвердженні міста не спаслися, тому що Йозуя повбивав їх, як се показує історія. — Ісуса Нав. 10: 29, 30, 40, 41.

* Вигубивши втікаючих ворогів, Йозуя звернув свою увагу на ті "герої", що поховалися в печерах: "Тоді ввесь люд вернувсь веселий до табору до Ісуса під Македою, і ніхто вже не заживись боякнути против Ізраїля." (Ісуса Нав. 10: 21) Коли Йозуя і його військо явилося в місті Македо, тамошні люди не могли сказати ніщо. Вони бачили, що по стороні Йозуя була висока сила. Їх глум, насміхи й крики зневаги проти Єгови і Його людей тепер утихли. Се представляє те, що Бог зелів написати про сво-

їх людей, коли Він оправдувати буде своє велике імя й тих, на котрих Він положив своє імя. "Потоптана буде смерть по всій вікі, і повтирає Господь слези з усіх лиць, і здійме ганьбу з свого люду по всій землі; от як говорить Господь." — Іса. 25: 8.

* "Ангел Єгови керував Йозуєм, котрий дав приказ відносно п'ять царів. І ось прийшов час що би показати довершення оправдання Єгового іменя. В інших частях св. Письма розказується про викінчення роботи, яка буде виконана через Господа Ісуса Христа, Більшого Йозуя, в знищенню ворога: "І пошлю огонь на Магога й на безжурних поморян, і взнають, що я — Господь. І явлю съвяте імя мое серед моого люду, Ізраїля. Й не дам уже неславити съвяте імя, ю взнають народи, що я — Господь, съвятий в Ізраїлі." — Езек. 39: 6, 7.

* Господь показує в пророцтві Одкриття, що релігіоністи будуть перші знищені й тоді наступить знищіння всіх організацій Сатани. Ось так показано, що ангел Господень збирає всіх, що стали по стороні Єгови, щоби вони прийшли і побачити цілковите оправдання Його святого іменя. Тоді "звір" і фальшивий пророк будуть захоплені живі ю знищені, а тоді самий Диявол дістане свою порцю. (Гл. Одкриття 19: 20, 21; 20: 1-3) Сі тексти в Одкритті показують ясно, що Сатана буде мусів бачити знищенні його зводничої релігійної системи, що через довгий час ошукувала людей землі. Тоді він буде мудре бачити знищенні звірських правителів, котрих він уживав до гноблення людей землі. Дальше він буде мусів бачити знищенні своєї армії під Гогом; і певно, що се переконає Його, що Єгова — Всевишній. Тоді наступить Його власне знищіння.

* В послушенстві до приказу Йозуя, виведено із печері тих п'ять царів і поставлено перед Йозуя: "І вчинили так, і привели до цього тих п'ять царів із печери: царя Ерусалимського, царя Гебронського, царя Ярмутського, царя Лахиського і царя Еглонського." (Ісуса Нав. 10: 23) В сій частині драми Господь Ісус, Більший Йозуя, яко Єговів Виконатель, ставить перед себе кожду частину організації Сатани, яку Він захопить, і тоді виконує суд проти неї: "Вийшов єси на гору, ти забрав в неволю бранців; приняв дари для людей, і навіть для противників твоїх волі, щоб Господь Бог мав оселю." — Пс. 68: 19.

* Надуті ю горді люди мусать тепер бути впорені. Ті п'ять царів були зухвалі, горді ю лукаві володарі, представляючи зухвалих і лукавих володарів сьогодня. Яко дияволські гонці ю поплечники вони мусуть бути упокорені: "Як же приведено тих царів до Йозея, посмілив Йозеї усіх мужів громадських Ізраїля, і сказав старшині військового люду, що ходили з ним у поход. Приступіте ю постаньте ногами вашими на гамалики (шиї) сим царям. І приступили вони, та ю поставили ногами своїми на гамалики їм." (Йозуя 10: 24) Ось так Господь предсказав, що в Арма-

гедонічорстокі й лукаві володарі світа, котрі так вельми зневажили Бога Єгову й ~~заславили~~ Його імя, мусить стати в ряди щоб відобрести плату їх, і Сатана мусить дивитися на їх упокорення і своє пониження з руки Ісуса Христа, могочого mestника за ім'я Єгова. До сього відносився апостол коли він писав: "Бог же впокою розітрє сатачу під ногами вашими незабаром, Благодать Господа нашого Ісуса Христа з вами." (Рим. 16: 20) Упокорення ворога є добре представлене через людей Йозуя, що ставали ногами своїми по гамаликах сих надутих царів, котрі були горді й зухвали. Се дальше можна поперти словами Єгового пророка, яко ж написано: "Він посыдав тих, що згорда високо неслися, — той високий город; скинуа його, поверг його, скинув у нору? Топче його нога, ноги вбогого, стопи нуждарів." (Іса. 25: 5, 6) "І топтати мете безбожних, вони бо будуть порохом під ногами в вас того дня, що я наведу, говорить Господь Саваот." (Мал. 4: 3) "І побачить те ворожиця [організації] Сатани, так званій Вавилон] моя, й окриється стидом, за те, що договорювалася мені: Де Господь, Бог твій? І надивляться очі мої, як її будуть топтати, неначе ту грязь на улиці." — Мих. 7: 10.

¹³ Ті п'ять царів були випроваджені із їх місця сковки, і Йозуя приказав своїм людям поставити їх ноги на карки тих гордих і надутих людей, і щоби зробити се, то треба було віри й одваги із сторони мужів Йозуових. І промовив тоді Йозуя до них і заохотив їх словами для користі останка тепер на землі: "І рече до них Йозуя: Не якайтесь і не бійтесь, бувайте кріпкі й мужні, бо так чинити ме Господь з усіма ворогами вашими, що з ними воювати мете." — Ісуса Нав. 10: 25.

¹⁴ Нинішні володарі є горді й надуті й відносяться до Єгового останка з образою і погордою; та час вже недалекий коли Єгова через Ісуса Христа вельми упокорить гордих одиниць. Тепер для свідків Єгови виконувати дальше їх роботу у вічу такого противенства, то треба віри й відваги, і та одвага і віра мусить бути сильна в них аж до кінця. Противенство проти свідків Єгови буде продовжатись аж до кінця, і про се Ісус заявив: "Хто ж видерхить до останку, той спасеть ся." (Мат. 24: 13) Вірні будуть бачити Божих ворогів цілковито понижених, як мужі Йозейові бачили сих царів понижених і повбиваних: "І звелів потім Йозуя повбивати їх і повішати на п'ятьох шибеницях; і висіли они на шибеницях аж до вечора." — Ісуса Нав. 10: 26.

¹⁵ Повіщення тілів п'яти царів на дереві символічно творило: "Сі люди є прокляті Богом", представляли проклятих ворогів Єгови, котрі будуть упокорені і тоді знищенні. Повіщення їх на дереві було дальнім пониженням для Сатани, котрого слуги вони були, і представляло упокорення яке мусить прийти для Сатани коли він побачить своїх представителів знищених в

Армагедоні. "І коли на кому буде гріх смертельний, і ти вбєш його і повісиш на дереві, то не годиться трупові через ніч бути на дереві, а мусиш його поховати того ж таки дня; бо шибеник, се проклятте Боже; а ти не опоганюй землі твоєї, що Господь, Бог твій, дає тобі в насліддє." — 5 Мойс. 21: 22: 23.

¹⁶ Сі речі переходили й були записані для зміцнення віри й одваги вірних людей Єгови тепер на землі, щоби вони проголосили вість про Його Ім'я й царство. Як Йозуя повбивав тих ворогів, так і Більший Йозуя, Ісус Христос, буде вбивати всіх Божих ворогів в Армагедоні. — Іоана 5: 27.

¹⁷ Дотримуючи заповіді Божі, щоби земля не була опоганена, тоді вечером по цілковитій побіді даній Йозуеві, тіла тих п'ятьох царів були порубані й забрані з дерева: "А як сідало сонце, повелів Ісус поздіймати їх із шибениць; і поздіймано їх і покидано тоді в печеру, де вони поховались були, і поприкочувано велики камені до челюсти печери, де вони лежать і по сей день." — Ісуса Нав. 10: 27.

¹⁸ Іх тіла не були поховані із парадою й військовими почестями, але в зневазі й були кинуті геть у печеру де вони були сковані, і там положили каміння при вході до неї. Ось такий є присуд написаний проти Сатани і всієї його організації. "Ти ж покинутий за гробовищем, як пуста галузка, мов одежа вбитих, мечем посічених, що їх викидають у вапняні ями, — ти, мов те падло, що його топчуть, не будеш із ними в могилі; ти бо спустошив землю твою, вбивав народ твій: о, по вікні не спогадаєшся рід лихоліїв!" (Іса. 14: 19, 20) Вороги Божі не будуть мати відповідного похорону; і се дальше показано який кінець прийшов на невірного царя Йоакима із невірного Єрусалиму: "Тим же то так говорить Господь про Йоакима... Як осла ховають, так його поховають: витягнуть і викинуть його за ворота Єрусалимські." — Ерем. 22: 18, 19.

¹⁹ Темрява тоді іще була не прийшла коли закінчилася битва і царі були повішенні. Місто Македо було взяте й знищено того самого дня у котрій місяць і сонце стояли. "А город Македу спанував Йозуя того ж дня, завоював в крівавому бою і положив на його царя прокляття і на місто і на всіх, що були в городі, не давши оціліти нікому; а з царем Македським поступив так само, як із царем Крихонським." — Ісуса Нав. 10: 28.

²⁰ Се був день великої різанини, в котрім було оправдане імя Єгови. Той день предсказав "день Єгови" у котрім Єгова, через Ісуса Христа, відрить на всіх ворогів на оправдання свого іменя. Тоді Йозуя забрався осувати всіх ворогів із Каана і освободити землі від них. (Верш 2-40) "І звоював Ісус всіх, що жили від Карес-Барне до Гази і всю Гозен землю до Габаону." (Вер 41) Габаон є особливо згаданий в Писаннях, тому що се проти Габаоніїв, котрі заявили себе по

стороні Єгови і Йозуя, вороги були порушенні зачати війну. В сім дні Єгови, коли Він «оправдує своє ім'я, Сатана збирає всі народи до Армагедону, тому що там люди Єгови є зібраний і що се є головна точка битви. В Армагедоні Єгова рукою Ісуса Христа буде воювати останній битву, т. е., битву великого дня Бога Вседержителя. Самозваний учитель Божих людей твердить, що Армагедон, се одна битва і є відділена й відріжнена й інша битва чим битва великого дня Бога Вседержителя. Сим чином він старається оправдати своє твердження, що між "двох начерками Армагедону" буде велика робота до виконання. Армагедон значить "місце зібраних військ", себто, військ Єгови. Сі війська є вже зібрані до Господа, і Сатана збирає свої сили до битви; і через се, Армагедон — се місце де битва великого дня Бога Вседержителя відбудеться і для сієї причини вона аластиво називається битвою Армагедон. Здається, що Армагедон се місце або стан де Сатана розпічне свій напад проти Божих людей; і тоді Єгова Бог виступить і буде бити ворога аж до кінця. Се є битва великого дня Бога Вседержителя в користь Його людей і на оправдання Його великого іменя.

²² Яко дальший доказ, що битва Габлон представляла Армагедон, або битву великого дня Бога Вседержителя, писання говорять: "І опанував Йозуя всіх царів їх і їх землю одним походом, бо Господь, Бог Ізрайлів, воював за Ізраїль." (Ісуса Нав. 10: 42) Сі слова відносно битви і сил ворога, котрі Йозуя забрав одним походом', є дальшим доказом, що Армагедон се одна битва і в котрій буде воювати Ісус Христос в одному часі, і не є поділена "на дві часті, так що роботу свідоцтва можна буде виконувати між сими частями". Люди що роблять такі наглі заключення, тому що се відповідає їх мріям, показують, що вони не студіюють Слова Божого. Хто посідає мудрість, що походить з виши, той не піддається такому припадковому впливові. Божі вибрані не будуть ошукані.

²² Ось так кінчиться пророчий образ зроблений в першій битві коло Габлона і котру Господь ужив представити битву Армагедон. Сей образ показує цілковиту побіду дану Йозуєві й цілковите пониження всіх ворогів; а се представляло, що Ісус Христос дістане цілковиту побіду в Армагедоні, і Він понежить і зништи організацію Сатани. Габлонії були цілковито визволені від усіх їх ворогів навколо них, котрі зробили їх предметом нападу й пімети, тому що вони покинули організацію Сатани, котра воювала проти Єгового представителя, Йозуя. Так і Йонадаби, що становлять велику громаду, спасуться й будуть визволені від їх ворогів в Армагедоні на тій підставі, що вони будуть внові послушні до приказів Господніх відносно них. Як Габлонії, Йонадаби або велика громада є єдині, що виходять із організації Сатани і стають по стороні Господа по приході Ісуса Хри-

ста до храму чинити суд. Сі стають цілковито по стороні Єгови і Христа і співтоваришать із вірним останком Єгови і вони зробили угоду служити Єгові, і "служать Йому день і ніч в храмі його." — Одкр. 7: 15.

ЛУКАВИЙ СЛУГА

²² Саул був слугою Єгови і стався лукавим. Саул і його дім здається ясно представляють "лукавого слугу" клясу, котра колись служила Єгові й стала лукавою. (Мат. 24: 48-51) Коло Габлона між військом Саулового сина, Евостія, а жовнірами Царя Давида, коли Давид був царем над Юдою в Геброні, Саулів син спричинив боротьбу і був цілковито побитий. (Гл. 2 Самуїла 2: 12-32) Якщо се був образ, то він добре представляє змагання "лукавого слуги" кляси стримати помазанників, під Більшим Давидом, від несения овочів царства для людей доброї волі до Бога. Писання показують, що "лукавий слуга" кляса прикладає старання, щоби перешкодити вірному останкові у несенню вістки правди для тих людей доброї волі, що будуть становити велику громаду.

ДАВИДОВА БИТВА

²² Опісля Давид був помазаний на царя над усім Ізраїлем. (2 Сам. 5: 3) Давид був типом на Ісуса Христа. Давид установив своє царство в Ерусалимі, а се пророочно представляло окоронування Ісуса Христа в 1914 р., а пізніше Його прихід до храму яко Голова і Володар над головною організацією Єгови, котрий то прихід до храму взяв місце в 1918 р. Пізніше храм був очищений і всі вірні були приведені в єдність, і від того часу «відітки Єгови були замяті проголошенням вістки о царстві й, в послушності до приказів Єгови, проголошували день гніву нашого Бога проти лукавого й його організації. Римо Католицька Гієрархія є союзне духовенство є головними між сими лукавими і вони були представлені через старинні Філістії. Коли Давид був окоронований над усім Ізраїлем, тоді філістії рішились знищити його і його людей; так і тепер Римо Католицька Гієрархія є союзне духовенство завзялися знищити Господніх помазанників, щоби перешкодити установленню царства Божого і перешкодити останкові статись частию того царства або "народа". — Пс. 83: 2-5.

²² Філістії вийшли, щоби знищити Давида, як се показує історія: "Як прийшли Філістії й розложились по Рефайм-долині." (2 Сам. 5: 18) Давид виступив битвою проти Філістіїв і прогнав їх, і Єгова сказав до Давида: "Іди, я бо підам Філістіїв в руки тобі." Битва взяла місце і Давид побілив з ласки Божої, і назвав те місце "Баал-Перазим", що значить "переломлення Баала", т. е., дияволіської релігії. "І дивинув Давид під Баал-Перазим, а побивши їх там, сказав: Господь порозиосив моїх ворогів передо мною, як розтікається вода! Тим і прозване те

місце Баал-Перазим (Долина розносу). — 2
Сам. 5: 20.

²⁶ Горда Римо-Католицька Гієрархія тепер провідничить в диявольській релігії і вживає її як шит до заховання своєї нікчемної роботи. Навіть же тепер злучені церкви, так звані "Рада Союзних Церков Христа" поєдналися з Римо-Католицькою Гієрархією. Вони довершили заговор між всіма сими релігіоністами щоби вбивати проти свідків Єгова. І если можливо, довершили ім знищення. Єгова, через Більшого Давида, Ісуса Христа, поразить сих диявольських релігіоністів.

²⁷ Тепер завважте, що коло Перазиму Давид сказав: "Єгова порозносив моих ворогів передо мною, як розтекається вода!" (А.Л.В.) Відносно сього, пророцтво Ісаї говорить: "Наче грядом, спустошене буде втечіце лъжи, і води затоплять місце сховку." (Іса. 28: 17) Отже битва коло Перазиму здається більше представляла битву яка тепер провадиться проти сил Єгови під розказом Ісуса Христа, Більшого Давида, і в котрій євдії Єгови воюють по приказу Єгови через енергічне проголошення вістки правди проти ворога. Відносно сього можна також становити над словами Єгового пророка, де Єгова сказав: "Установайте, виступимо в похід проти нього!" (Авдія 1:1) Невидимі сили Ісуса Христа, разом із видимими силами Господніми на землі, отримали приказ йти війною проти ворога, котрий то ворог ховається за великоми щитом ложі. Те пророцтво є тепер в процесі сповнення, і тепер та війна відбувається під керівництвом Ісуса Христа, і тому Бог Єгова тепер устав. Відносно своєго пророк Ісаї говорить: "Бо встане Єгова таک, як на горі Перазим." (Іса. 28: 21, А.Л.В.) Тепер Єгова встав через свого представителя, Ісуса Христа. І для якої цілі? Щоби виконати певну роботу, яко ж написано: "Щоб зробити діло своє, діло незвичайне." Тє "незвичайне діло" тепер виконується. Певним є, що теперішня битва проти окопаного ворога, новочасних Філістийів, через проголошення правди є неначе "наплив вод". Се є Божа робота, і видається для багатьох бути дуже дивовижною, а головно для тих, що не мають вирозуміння пророцтв Божих. Ся робота Єгови, як се Він зазначив, цілковито відокріє сі великі брехні новочасних Філістийів і поможе тим, що мають чесні серця, відорватися від сильного впливу диявольських релігіоністів і стати по стороні Єгови і Його організації. Та описана битва, котра була представлена через битву коло гори Перазим, не є битва Армагедону, але се діло Бога Єгова виконане Його силами після Його приказів, під провідництвом Його великого слуги, Ісуса Христа, котре обявить і зненавідуть ворога і докаже, що релігіоністи є зводничі і не представляють Бога і Його царства, але представляють Диявола і становлять частину Його організації.

ДАВИД КОЛО ГАБАОНУ

" Філістії ж є у друге старалися знищити Давида, і його військо, і задля цього Філістії знов отаборились на рівнені Рефаїм. (2 Сам. 5: 22) Відносячися тепер до пророцтва Ісаї, завважте лобре сі слова Ісаї, а именно: "Бо Єгова... розгнівається, [що значить, Він виразить свій гнів негайнò], як на долині Габаонській щоби Йому довершити своє діло, сає діло дивовижне." (Іса. 28: 21, А.Л.В.) Се було на долині Габаонській, "що Єгова кидав великим каміннем і з неба" на ворогів. (Іс. Нав. 10: 11 А.Л.В.) Кидання сими великими каміннями, було діло Боже, а не чоловіче; і се було нагле вираження Божого гніву проти ворога. Пророцтво Ісаї нічого не згадує про се, що Єгова розгнівався коло гори Перазим, але виразно згадує про гнів Єгови коло Габаону. Отже можна розумно заключити, що Давидова битва з Філістіями коло гори Перазим, представляла війну між "насінням вужа", і "насінням обітниці", про що є згадано в Одкриттю 12: 7, і Авдія 1; і що обидві битві коло Габаону, в одній з котрих воював Йозуя, а в другій Давид, обидві представляли вираження Єгового гніву в битві великого дня Бога Вседержителя, або в Армагедоні; і що се буде Його "діло дивовижне" для всіх, окрім тих, що є на стороні Єгови й під Ісусом Христом. Господні пророцтва, записані через Йозуя, Ісаю, Авдія і Аввакума, мусять розбиратися разом, тому що всі вони слова Єгови, й описують ту саму річ і є в точній гармонії.

" Єгова не написав свого Слова, як чоловік лише. Вподобалось Йому написати про дещо в одній місці, а про інше в другім місці, щоби цілковито посвячені Йому могли зрозуміти Його. Се й но лише ті, що стали оправдані повною вірою й послушанством до Божа й Ісуса Христа й котрі є покірні й поступають дальше правою дорогою, що тепер можуть зрозуміти: "Ті помилляться, що задумують зло, любов і віра тим, хто думає про добре." (Пріп. 14: 22)

"Світло сиплеться на праведника, а радість на ширих серцем." (Пс. 97: 11) Сей останній текст не каже, що правда сиплеться на праведника, але що світло сиплеться на праведників. Боже Слово є правда, і Його проголошується даром для всіх, щоби всі шукаючи Його могли осягнути Його. Бог Єгова велить свому світлу сияти на Його Слово, щоби воно світило на праведників. Праведні, се ті, що розуміють і перебувають в храмі й знаходяться під "ризами справедливості". "І не зрозуміє сього ніхто з нечестивих, а мудрі зрозуміють." — Дан. 12: 10.

" Кладучі лінії відріжнення між гордими, гіпокритами, п'яними релігіоністами, а своїми вірними людьми відносно війни між сими обома клясами, Єгова каже: "Кого він навчив знання? кого проповідю на розум наводить? хиба тих, що перестали їх молоком з грудей годувати, що їх неня сама від грудей відлучила? У вас — заповідь та заповідь, а за заповідю знов запо-

віль, правило на правило, а за правилом ізнов правило, тут не багато часу (до карі) та й там не багато." — Ica 28: 9, 10.

"Як здається то в умах декотрих читачів *Вартової Банти* повстало заміщення відносно зібрання великої громади. Це заміщення ще погіршує майбутні учителі, що є амбітні й захлани. Хто йде за науковою таких одиниць, той напевно знайдеться в заміщенню. Римо Католицька Гіерархія — це мертві річ, як корпорація, і може бути знищена без знищення одиниць, що оперують тілом або реєстрованою річкою. Римо Католицька Гіерархія і союзне духовенство ховаються за велику масу брехнів і сим чином ошукують людей. Писання здається ясно участь, що Єгова виконує роботу котра відкриває сих гіпокритичних релігіоністів і їх систему й сим чином стягає на них ганьбу і ніщить силу й вплив на людей. Ось так Єгова спричиняє велику повідь правди наче повінь щоб затопити і знищити їх брехні. Се зроблено при помочі твердої, зимної правди, представленої через град, котру Він велить своїм свідкам *голосити* людям. Знищенню релігійних систем здається є тією "дивовижною роботою" в очах тих, **чи** не мають знання ані вирозуміння о Божих замірах. Римо Католицька Гіерархія через *многі* століття спонукувала людей вірувати, що вона є Божою особливою організацією, і тепер відкрити й понежити ту організацію буде виглядати дуже дійсним для багатьох. Се під час цього потопу правди, що заливає землю, відкриває прибіжча лъхи, що честного серця люди і доброї волі до Бога, чують і вірують в Боже Слово і виходять і стають по стороні Господа, і вони становлять велику громаду. Всі Писання показують, що зібрання великої громади мусить закінчитися перед битвою великого дня Бога Вседержителя. Жадне писання не указує, що велика громада буде зібрана до Господа аж по тім, як битва Армагедон зачнеться. По тім, як релігійні системи будуть висвітчені й відкриті і духовенство, котре провадило ці системи, будуть пониженні, тоді те духовенство, як се показують Писання, будуть бридитися своїми титулами й будуть признавати себе за звичайних робітників. "І соромити муться пророки видива свого, пророкуючи, й не будуть уже вдягати, **волосяної** гуні, щоб обманювати людей, а казати кожен: Я не пророк, я такий собі, що порає землю, бо з самого малку хтось придбав собі мене рабом. І як спитає хто в його: Шо ж се в тебе за ради на руках? то гін відкаже: Се мене бито в дому люблячих мене." (Зах. 13: 4-6) Сі писання є пояснені в книжці *Приготування*, на стороні 220 (укр. вид.) Як виглядає, то ті, що стараються спричинити заміщення і ті, що позволяють замішати себе, не читали ані студіювали видавництва *Вартової Банти*, котрі, Господеві вподобалось видати. Не розуміючи правди, вони виставили свої власні

погляди в протитенстві до того, що Господь дав своїм людям.

²² Слідуючі писання доказують поза всякий сумнів, що велика громада мусить отримати свідоцтво о царстві, приняти його, стати по Стороні Єгови й Його організації, і тоді пильно історанно шукати справедливості й смирності перед битвою Великого дня Бога Вседержителя а ті писання, як слідує:

В Софії²³ 2: 1-3 є зазначено: "Докіль [и опісля або по середині клопоту] не настигло ще те, що призначено, — час бо пролітає, мов половина Докіль іще не прийшов на вас, палаючий гнів Господень, не наспів на вас день досади Господньої... шукайте справедливості, шукайте смирності; може хоч ви оцілієте в дені гніву Господнього." У битві коло Габаон Єгова виразив свій гнів проти ворога, і котрий то гнів Він каже через свого пророка Ісаю, Він знов виразить коли Він буде виконовувати своє дивовижне діло.

Езекій 9: 4-11 доказує поза всякий сумнів, що вірні свідки Єгови нусять йти по всій землі і давати людям свідоцтво о правді й докінчити ту "роботу" занім робота вбивання зачнеться через Єгового Екзекутора. Тут нема жадного натяку, що робота свідоцтва буде даватися по тім, як робота вбивання зачнеться, котра то робота свідоцтва випровадить велику громаду.

В 2 Царів 10: 15-25 є ясно зазначено, що Йо-надаб стрінув і придучився до Егоя, був взятий в Егойову колесницю, і іхав з ним в колесниці (Його організації) нім робота вбивання взіла місце.

В Одкриттю 7: 9-15 є показано, що велика громада є зібраним до Господа і служить Йому, і там є зазначено, що прийшли з великого горя, і вимили вони одяжі свої кровлю Агнця". Те велике горе прийде до вершка в Армагедоні, і без сумніву буде виразом Єгового гніву проти організації Сатани. Велика громада втіче від великого горя і перейде через цього і буде склонена Господом на тій підставі, що вона буде шукати справедливості і смирності перед Армагедоном. Якщо би вона не обмila своєї одяжі в крові Агнця, то вона не була б охоронена під час великого горя.

Маттея 25: 31-46 показує Ісуса Христа в храмі, що Він чинить суд і перед Ним є зібрані всі народи землі. Ісус Христос зачав розділювати ті народи; і коли прийшов час відкрити лукаву класу, щоби відріжнити її від класів овець, то як Господь відокрив їх? Памятайте, що Ісус Христос сказав, що окрім "маленького стада" Він має "инші вівці", котрих Він збирає до себе, і що вони стануться частию Його організації. (Іона 10: 16) Ті "инші вівці", се одиниці з котрих складається велика громада. Під час цього розділення вінний останок, в послушанstvі до Господа, йде і проповідує сю евангелію царства яко свідоцтво всім народам, і під час коли евангелія так проповідується, то ті, що становять

ту велику громаду, "інші вівці", показують свою добродутю до вірних Господніх свідків, і за їх добродуту й співділання, і тому що вони стали по стороні Господа і щастя Його свідкам, Ісус Христос, Великий Суддя, ставить їх на правici, і тоді каже до них: "Прийдіть, благословені Отця мого, осягніть царство, приготовлене вам од основания сьвіту." До тих лукавих релігіоністів і їх союзників, котрі переслідують свідків Єгови за проповідування евангелії, Ісус Христос, великий Суддя, скаже: "Ідіть од мене, прохляті, ув огонь вічний, приготовлений дияволом і ангелам його: ... і підуть сі на вічні муки [на вічне знищення, ам. перек.] Чи знищення проклятих відбудеться в Армагедоні; і як інакше можна будоб поставити на пробу людей доброї волі або дати ім нагоду показати себе посвяченими Господнім людям, потім як лукаві будуть знищені й час проби мине?

²² Господь Ісус прийшов до храму і перепрощає суд іще від 1918 р. і тепер роз'єдлює народи. Протягом того часу Ісус каже до вірних із класи храму: "І проповідувати меть ся евангелія царства по всій вселенні на съвідкуванні всім народам і тоді прийде конець. Буде бо тоді муга велика, якої не було від настання съвіту до сього часу, й не буде." — Ма 24:14, 21.

²³ Проповідування сієї евангелії є для сієї цілі щоби повідомити людей доброї волі, котрі відлучилися від диявольської організації і становлять велику громаду. Тут Господь нічого не говорить про проповідування евангелії царства по великим горю, але ясно каже, що таке проповідування не буде потрібне.

²⁴ Ті дві битви коло Габаон ясно представляли Армагедон, і Писання показують, що вони були прообразом тієї битви. У першій битві Йозуя представляв Господа Ісуса, і коли Єгова кидав великі каміння леду з неба, що знищило більшість ворогів, то се ясно представляло невидимі сили небесні, що боролись проти сил Диявола під провідництвом Гога і се включає відділ Диявольської армії. У другій битві коло Габаон, у котрій брав участь Давид, тут Давид представляв возлюбленого Сина Єгови, Ісуса Христа. Господь дав приказ Давидові в тій битві, щоби він не зачинав нападу в звичайній спосіб, але щоби зайшов з боку, і тоді чекав аж він почує знак від Господа, т. е., "шелест, наче хто йде по вершках дерев"; "бо тоді Господь вирушить поперед тебе, щоб побити військо Філістийське". (2 Сам. 5:24, А.Л.В.; гл. також 1 Паралипоменона 14:18-17) Се є безперечний доказ, що невидимі сили небесні воювали проти ворога, у котрій Давид був видимим проводарем і у котрій ворог був цілковито побитий. Так і образ даний в Одкриттю відносно Армагедону показує, що Господь Ісус провадить багву, і Його армія в небі йде слідом за ним. — Одкр. 19:11-16.

²⁵ Єгова воював коло Габаону за своїх завітуючих людей і також за Габаонів, котрі підда-

лися Йозуїві. Так і тепер Єгова, через свого Вождя Ісуса Христа, буде воювати в Армагедоні за своїх завітуючих людей, і по затипічних Габаонів, велику громаду, котра мусить стати по стороні Єгови зараз битва зaczнеться. Габаоні були цілковито визволені від Сатанських сил, котрий то ворог старається знищити Габаонів, тому що вони полічили диявольську орду і стали по стороні Господя і сталися Його слугами, так і тепер ворог старається знищити велику громаду, що увільнилася із організації Сатани, тому що вона посвятилася Божій організації під Ісусом Христом. Ті будуть скоронені і переведені через Армагедон. Як Габаоні, так і велика громада є єдина що сьогодні покинула організацію Сатани і перейшла на сторону Єгови і Ісуса Христа і згодилася бути слугами Бога і Його царства.

²⁶ Габаоні не лише стались знатними через битву Єгови яка увільнила їх, але опісля вони занимали визначну частину в історії Єгової типичної організації. Габаон був прилучений до Беніаминового покоління і стався священницьким містом. "Міста ж (деяких) родин у поколінні синів Беніаминових от які... дванадцять міст з їх селами, Габаон" і інші згадані міста. (Ісуса Нав. 18: 21-28) "І Так потомками Аарена съвященника, передали вони... Геброн із покоління Юдиного],... А від покоління Беніаминового: Габаон у купі з пасовищами його." (Ісуса Нав. 21: 13-19) Писання згадують про "стан Габаонський" (2 Сам. 2:13); і також про: "великі води коло Габаона" (Ерем. 41:12, ам. вид.) і також про "величезного каменя, що в Габаоні." (2 Сам. 20:8) Сі згадані знаки пасують дуже добре до значення імен. Габаон був на високім місці; так і велика громада згадується часто в Писаннях, у пророцтвах старинних пророків і в Одкриттю.

²⁷ Мойсей збудував намет у пустині; але під час царювання Царя Давида, той намет, разом із мідянином жертвником, знаходився в Габаоні. В той час в наметі не було скині завіта, тому що Філістії злапали її: "А Садока, съвященника, та братів його съвященників зоставив перед пробутком Господнім, що був (передом) на висоті в Габаоні, задля того, щоб вони приносили всепалення Господеві на жертвінку всепалення — завсіди вранці і ввечері, та заддя усього того, що написано в законі Господа, як він заповідав Ізраїлеві." (1 Паралип. 16: 39, 40.) Отже се було відповідним для Габаонів бути слугами в наметі в їх власнім місті, маючи воду і дрова потрібні для дроворубів і водоносів.

²⁸ Пізнійше Давид збудував намет коло гори Сион і помістив там скинню завіта. (1 Паралип. 16: 1, 37, 38) Тє високе місце в Габаоні було уживане аж до царювання Соломона. Самий Господь указав Цареві Давидові місце під храм. "Зараз таки, як побачив Давид, що Господь вислухав його на тоці Орні Евузія, поспішив принести там жертву. Скрий ж Господня, що й

постройв був Мойсей в пустинї, і жертівник все-валення були під той час на горі в Габаоні. І не міг Давид вйтти туди, щоб шукати (ласки у) Бога, бо був переляканий мечем ангела Господнього. Гсказав Давид: Оце (місце на) храм Господа Бога, й се жертівник на всепаленне Ізраїлеві." (1 Паралип. 21: 28-30; 22: 1) Поки храм не був скінчений в Ерусалимі під час панування Соломона, в одинадцятим році його царювання, самий Соломон ходив до Габаону покланятись там: "Соломон любив Господа і ходив у установах отця свого Давида, але й він приносив жертви й палив кадило" на висотах. І вдався царь у Габаон, щоб там жертвувати, бо се була найповажніша жертівна висота. Тисячу всепаленів приніс Соломон на тому самому жертівнику. У Габаоні ж обявивсь Господь Соломонові вночі вінсні, й рече Бог: Проси, що дав би я тобі." (1 Цар. 3: 3-5) "Як скінчив Соломон будову съя-тині Господньої й царської палати й всього, що бажав витворити, обявився Господь Соломоново-ви вдруге, як обявивсь був Йому в Габаоні. І рече Господь Йому: Вислухав я молитву твою й благаєш твоє, що приносив ти перед мене. Я освятив сей храм, що збудував єси, оселивши там на вікі ймя мое, й мої очі й мое серце будуть вічно пробувати." — 1 Цар. 9: 1-3; 2 Паралип. 53-5, 13.

"За се, що Габаонії зробили угоду бути слугами Божого народу Ізраїля, вони отримали на-городу поза їх сподівankу, а се вони стались слугами в Єговові домі молитви. Габаонії напевно служили Богу Єгові; інакше вони не були б служили з Ізраїльтянами. Габаонії, що були та-жок Гевіями, стались нововірцями для Єгови і Його людей, і такими вони позістали на всегда. Вони були ["чужеземцями"], (після грец. пере-кладу, *Сентуа/інта*), про що говориться в 2 Мойсія 12: 48 і 20: 10. Вони були обрізані, що символічно означувало, що вони були чисті пе-ред Господом. Написано є: "І будеш веселити-ся в те съято ти і син твій, і дочка твоя, і най-мит твій, і наймичка твоя, і Левіт, і приходень [нововірець, (*Сентуа*)] і сирота, і вдови, що живу-ть в оселях твоїх." — 5 Мойс. 16: 14.

"Се був празник кучок, і сей факт, що Габаонії (котрі були "проходцями") брали участь в нім, є дальнім доказом, що велика громада тепер є співучасником з останком в обходжен-нню свята кучок" (Гл. Вартову Башту, з 15. цвіт-ня, 1936, стор. 115.) Се що потомки Габаоніїв, котрі були чуженцями і нововірцями, даліше перебували з Божими вибраними людьми, є дальнє показано сим фактом, що в Пятидесятницю, по зісланню св. духа на апостолів, між ти-ми, що слухали їх промови, є загадні "Жиди в нововірці". (Діян. 2: 10) Миколай з Антиохії був нововірецем. (Діян. 6: 5) Много що йшли за Павлом були нововірцями. (Діян. 13: 43) Предок Йонадаба, син Рехаби, був також в тій самій класі чужинець і нововірець. — 4 Мойс. 10: 29-32; Суд. 1: 16; 1 Паралип. 2: 55.

"Коли Ісус увійшов побідоносно в Ерусалим ідучи на Ослити, велика громада йшла за Ним. многі з котрих були "чужеземцями" або "ново-вірями": "Фарисеї ж казали між собою: Бачите, що не вдіете нічого? ось увесь світ за Ним пійшов! Були ж деякі Геленяне-між тими, що поприходили, щоб поклонитись у съято. Сі ж приступили до Филипа, що був з Витсаїди Галилеської, кажучи: Добродію кочемо Ісуса ви-діти." — Йоана 12: 19-21.

"Завважте тепер, що гіпокритичні Фарисеї перекрутили сю справу про нововірців, чинячи все можливе, щоби затягнути людей в їх організацію, щоби Фарисеї могли отримувати мате-ріальне попертя від них. До них Ісус сказав: "Горе вам письменники та Фарисеї, лицеміри що проходите море й землю, щоб зробити од-ного нововірця, і коли станеться, робите його сином пекла, удвоє гіршим вас." — Мат. 23: 15.

ПЕРЕВОРОТНІСТЬ

"Одна із хитрих штук Сатани є, що він пере-вертає закон Божий, себто, уживає правду і мильно пристусовує її, щоби заховати беззаконні діла. Божий закон є завсідні добрий. Він дозволяє принимати чуженця або нововірця до своєї ласки. Диявол спричинив, що Фарисеї пе-рекрутили сей закон Божий. Фарисеї відступили від правди Божого вираженого заміру і сталися торговельними релігіоністами і практикували так звану Жидівську "релігію" задля самолюб-ної цілі. Всі, що відступили від правди і сталися релігіоністами, уживають її (релігію) для са-молюбної цілі, і для цього стались знагридом або дітьми Диявола. Гіпокритичні Фарисеї зроби-ли все можливе, щоби затягнути людей під їх контролю і зробити їх нововірцями, і то задля самолюбної наживи. Так іх відбиток, Римо Ка-толицька Гіерархія особливо, і інші релігіоні-сти взагалі, пішли дорогою Фарисеїв і приня-ли і практикували релігію замість Слова Божо-го і через се вони є винуваті за переворотність. Тут наводимо декотрі історичні факти, що ки-дають світло на сю справу.

"За часу Ісуса, між Жидівськими нововірця-ми були Едомеї, котрі були примушенні Фарисе-ями статись такими. Між такими нововірцями були заключені родини Іродів, царів, що воло-діли в Палестині коли Ісус був на землі в тілі. Якийсь час по смерті Ездри і Неемії Жиди, під провідництвом Фарисеїв, зачали поширювати їх віру, і чинячи се, вони вживали тілесні оружя і інші певластиві средства. Макабеї, котрі були священическими Левітами, стались царями таких Жидів, і один із них називався Йоан Гірцанус. По смерті свого отця, Йоан був первосвящеником, 135 р. перед Христом. З початку, Йоан був Фарисеї-ом. Про Йоанові воєнні походи історія гово-рить так: "Гірцанус підбив також Дору і Мари-су, міста Едумеї, і поневолив усіх Едумеїв, од-нак позволив им жити в тім kraю, если вони да-

дуть себе обрізати, і будуть поступати після Жидівських законів. Вони так дуже бажали жити в землі своїх отців, що вони піддалися обрізанню, і іншим Жидівським звичаям, так що опісля вони були нічим іншим лише Жидами. (Іосифуса Історія старини голова 9, секц. 1.) Пізніше Йоан Гіршанус стався Садукейом. — Історія Старини, 13, гл. 10, секц. 5, 6.

“ Отже родина Іродів, походячи від Едомеїв, була заключена між силою набутих нововірців Фарисеїського виробу. “ Царь Ірод”, так званий “ Великий Ірод ” був також таким Едомеїом “ нововірцем ”, і він був той, що приняв мудреців зі сходу і тоді старався убити дитя Ісуса, і приказав вигубити всі діти в Вифлеемській Мат. 2: 1-19) Ось так Ірод гіпокритично відбудував храм в Єрусалімі, відносно котрого Жиди сказали до Ісуса: “ Сорок і шість років будовано церкву сю, а Ти в три дні піднімеш її ? ” (Іоанна 2: 19) Ісус предсказав цілковите знищенні Іродового храму. — Мат. 24: 1, 2.

“ Царь Ірод Антипа був також таким нововірцем, будучи сином повисше згаданого Ірода Великого, і його наслідником до царства Галилеї. Сей Ірод Антипа піддався танюристі Саломі, котра просила Його о голову Йоана Хрестителя. (Марка 6: 14-28) Коли Фарисеї сказали Ісусові йти геть з Галилеї, “ бо Ірод хоче Тебе вбити ”, то Ісус відповів: “ Ідіть та скажіть лисиці тій . ” (Луки 13: 31, 32) Ісус відмовився робити чуда перед Іродом. (Луки 13: 6-11) Тому Ірод зневажав Ісуса . Відносно сього апостоли і інші ученики, якийсь час по зісланню св. духа, молилися: “ Божі зібралися справді на съяного Сина Твоего Ісуса, що Його помазав еси, і Ірод, і Понтійський Пилат з поганами й людьми Ізраїльськими . ” — Діян. 4: 27 .

“ Ірод Агріппа I, правнук Ірода Великого, “ здивгнув . . . руки, щоб мучити деякі із церкви . Вбив же Якова, брата Йоанового, а видівши, що се подобається Жидам, постановив схопити Й Петра ”. Але Петро був виніваджений з вязниці Божим ангелом . Пізніше, коли Ірод промовляв до поганів, “ Зараз же поразив його ангел Господень за те, що не віддав слави Богу; і з'їли його черви, і вмер ” . — Діян. 12: 1-23 .

“ Се були Фарисеї іх союзники або спільні люди, що гірко противилися Ісусові і переслідували Його на смерть . Ті Фарисеї називали себе правдивими представителями Бога на землі, а однак вони переслідували й спричинили смерть любому Синові Божому . Ісус знов, що ті гілокрити духовенство шукали погубити Його, та Він не переставав говорити правду про них ізза сього . Відносно сього перечитайте Його опрокинення Фарисеїв, як се зазначено в двадцять третій голові Маттея, і коли будете читати, то замість слова “ Фарисеї ” читайте: “ Римо Католицька Гіерархія і союзне духовенство ” . Про се перевернення Божого закона відносно нововірців, Ісус сказав: “ Горе, вам, пісъменники та Фарисеї, лицеміри ! що проходите море й землю, щоб зроби-

ти одного нововірця, а коли станеться, робите його сином пекла, удвое біршим вас . ” (Мат. 23: 15) Він сказав Фарисеям, що вони не втечуть від осудження гігантів, і сим чином назначив їх на знищенні, так і їх відбиток, Римо Католицька Гіерархія і її союзники, котрі вживають всякого способу щоби набути црововіців, є засуджені Господом на таку саму судьбу .

“ Римо Католицька Гіерархія, як і її попередні наслідники із родини Іродів, перевертають закон Божий відносно нововірців . Католицька Гіерархія, оперуючи із Риму, дійшла ще дальше в своїм лукавім напрямі чим Фарисеї . Завоювання Мексико є ганебним взірцем сього . У многих краях Європи як і в краях Північної Америки і Полудневої Америки, Римо Католицька Гіерархія уживає огню, меча і інших страшних річей тортури, щоби змусити чоловіків і жінок статися католицькими нововірцями і пійти під контролю організації Гіерархії . Гіерархія отверто і зухвало називає себе представителями Бога Єгови, коли ж вдійсності Гіерархія є представителями “ бога сього світа ”, котрим є Сатана, Диявол . Люди, які ходять по Америці як священники і члени Римо Католицької Гіерархії, стоять за вбиванням тих, що є проти Гіерархії . Декотрі із висших урядників Римо Католицької Гіерархії уживають рози, бойкоту, щоби перешкодити радіо-стачі голосити вість правди й гордо заявляють, що якщо на її пересторогу не буде зважатися, то вона возьме “ ще більше драстичний крок ” . Очевидно, сі слова мусить розуміти, що якщо радіо стачія не послухає кардинала або інших членів Гіерархії, тоді вона спричинить щось гірше шкідливого чим бойкот . Нехай же ті, що були спонукані йти за священиками і слухати Римо Католицької Гіерархії завважають, що Божий заходи говорить, що Гіерархія і всі ті, що перевергають правду, хто мильно представляє і зневажає Боже святе імя і практикує лукавство, знайде свій кінець в погибелі . Люди доброї волі, що будуть становити велику громаду і знайдуть місце безпеки, мусять тепер скоро лишати Гіерархію і інші релігійні організації і відійти до царства Божого . Се час короткий в котрім вони можуть знайти охорону, якщо вони знайдуть її взагалі .

“ Римо Католицька Гіерархія злучене духовенство пішли слідами Фарисеїв . Нині Гіерархія хвалиться, що вона має двадцять міліонів людей в своїй організації в Сполучених Державах; і, безсумнівно, найбільші крутарі є між сими двадцятьма міліонами ; злочинці, які не вагаються поповнити який-будь злочин від котрого священники Гіерархії стараються ся увільнити їх . Як Фарисеї були проти звичайних людей, котрі витали Ісуса, так тепер Римо Католицька Гіерархія є смертельно проти звичайних людей, котрі співають хвалення Єгови і Його Цареві . Задля тієї самої причини духовенство переслідує останка і велику громаду .

²² Коли храм був установлений в Єрусалимі Габаоні, між котрими були засновані Нетинеї малийти до Єрусалиму. Й там виконувати їх службу носити воду й рубати дрова. Тоді прийшов Навуходоносор і знищив Єрусалим і забрав много бранців в неволю до Вавилону, мною з котрим безсумнівно були Габаоні. Пізніше Габаоні повернули останком Жидів відбудувати храм в Єрусалимі. Оце сини країни, що пішли з бранців, переселених Навуходонозором, царем Вавилонським, і вернулись в Єрусалим та в Юдею, кожний в своє місто, — ті, що пішли з Зоровавелем, Ісусом, Неемією, Азарією, Раамією, Нахманієм, Мардохеєм, Більшаном, Мисферетом, Бігваєм, Нехумом, Бааною. Число людей народу Ізрайлевого:... Тих, що родом з Габаону, дев'ятдесят п'ять." — Неемій 7: 6, 7, 25.

"Габаоні брали участь у відбудовуванню мурів Єрусалимських. (Неем. 3: 7) Габаоні й іх потомки осталися вірними до їх угода; хотій вони не були Ізраїльтянами ані не були в угоді через закон ані в угоді вірності, однак вони вірно служать Єгові і Його домові, як Нетиній. Отже в Габасніях знаходимо прекрасний образ предсказуючи велику громаду, котра покине організацію Сатани й піддастися Христові як слуги і буде працювати з останком, і опісля дальше служити Богу й Христу "день і ніч", т. є., всякого часу із радості. — Одкр. 7: 9-15.

"Всі писання доказують поза всякий сумнів, що велика громада мусить бути зібрана до Господа і Його організації і пізнати справедливість і смирність і стати на пробу занім "пагубний вихор", що є вираз Божого гніву в Армагедоні, знищить організацію Сатани. Приносячи великий громаді овочі царства, після приказу Господа, свідки Єгови, котрі становлять вірний останок, мусять воювати з релігіоністами, Римо-Католицькою Гіерархією і її союзниками. Се день Єгови. Се день суду і розділення народів через Ісуса Христа, великого Судді. Се — час війни, і вірний останок радується тепер прилучитися до війни проти гіпокритичних релігіоністів, що так довго зневажали ім'я Бога Єгови. Се час у котрим кождий із вірного останка мусить бути одягнений в зброю Божу. (Ефес. 6: 10-18) Тепер Диявол і його слуги воюють проти останка, тому що свідоцтво яке вони несуть, згаджається з приказами Божими і відкривають крутарство і гіпокритство головних представителів Диявола на землі. В сій війні помагають останкові Іонадаби або велика громада. (1 Паралл. 12: 1, 4) Вони чують вість о визволенню, і в послушництві до Господів приказів та велика громада радісно восхликує: 'Прийди! і хто чує нехай прийде.' — Одкр. 22: 17.

²² В сім дні Єгови любов кожного, хто згодився чинити волю Богу, мусить бути випробована, і хто успішно стрінеє пробу, буде відважно голосити вість царства без огляду на всяку опозицію. (1 Іоана 4: 17, 18) Котра буде особа, котра є порушені до служби задля самолюбія,

ноїцілі, як на пр. бажання взяти позиції, як інші занимають, або бажання СІХ і В ОЧІХ ІНШИХ ДЮДЕЙ, посідає нечисте серце і єсли буде продовжувати в такім стані, яківно упаде. Писання становлять питання: "Хто буде стояти на святому місці його? Ті, в кого безвинні руки і чисте серце, хто душою не пуститься на лукавство, і не присягне криво." (Іс. 24: 4) Лише ті, що мають звершеною любов до Бога і Його царства, будуть старатися в послушництві до Його приказів проголошувати Його імя і царство Всешицього.

"Установлене право Єгови, як воно є записане в Його Слові, є се 'Послушництво' лучче чим жертва. (І Самуїл 15: 22) Коли духові Ізраїльтяни посвяталися Господеві, ті 'Кождий із них мусів робити угоду і показати своє бажання посвятити земну надію і плани і йти слідами Ісуса, щоби він міг мати частину з Ісусом Христом в Його царстві. Головна надія кожного такого в умі була, буди зібраним до неба і царювати з Христом, а щоби він міг отримати ту велику надію, то він мусить приготувати себе на подобі Господа. Така робота була згідна із повним світлом яке тоді вони поєддали. Тепер, від коли Господь Ісус прийшов до храму Єгови, Його світло, що 'сіється для праведних' світить в лиці Ісуса Христа і освітчує тих, що є під ризами справедливості" і відкриває їм, що послушництво до приказу Єгового є конечне і лучше чим жертва, що є також потрібна. Помазанники тепер бачуть, що Єгова явився в своїй славі в Сионі і що день суду прийшов. Вони бачуть що гнів Божий зачав бути вражений проти Сатани коли він був скинутий з неба і що тоді Єгова стримав дальнє свій гнів аж поки робота свідоцтва не скінчиться на землі після Його волі, і коли робота свідоцтва скінчиться, тоді Єгова знову виразить свій гнів проти Сатани і його організації і цілковито знищить усіх своїх ворогів.

"Отже тепер ясно виглядає для помазанників, що є щось більше до виконання чим лише думати про се, що він згодився пожертвувати всю свою земну надію й плани. Будучи тепер у храмі, помазанники бачуть, що вони були взяті зі світа Господом як люди для Його імені і що вони мусить бути енергічні й ревні у виконанні Його приказів. Господь висилає їх як повноважнені свідки проповідувати євангелію царства, приказуючи, що се мусить бути виконане ним прийде остаточний конець. Єгова приказує їм встати й воювати проти ворогів ним він виразить свій великий гнів. Останкові є виразно сказано, що вони мусять -виконати. Вони мають співдіяти з Богом так' як апостол заявив, що він співдіяв. — 1 Корин. 16: 10; 2 Кор. 6: 1.

"Останкова частина в тій війні проти ворога є проповідувати правду. Їх воєнне оружіє не є тілесне, а однак є сильне розбити твердині й відкрити ворога. (2 Корин. 10: 3, 4) Ся боротьба

принадіє ворога до студу й ганьби. «Се — Божа робота, тому що вона виконується після Його волі. Всякий, що не має духа Господнього, для його виглядає се дивовижна робота зневажити тих, що через многі роки називали себе Його Представителями. Ся робота не є Армагедоном, але мусить бути виконана перед Армагедоном.

²⁹ Єгова поклав відвічальність на своїх посмазаних свідках, зробивши їх сторожом справ своєго царства, і Він приказує ім давати остерогу, і візначене, яка буде кара за не зиконання Його приказів. (Езек. 33: 6-10) Більший Мойсей, Ісус Христос, провадить клясу храму, приказує своїм свідкам що чинити, і се є даліко лучше для них бути послушними Його приказам чим жертвувати, бо всі, хто відмовиться бути послушним, потерпить знищенння, отже жертва зроблена поперед не принесе йому никакої користі. (Діян. 3: 23) Якщо вони будуть послушні, то вони будуть жити. Тепер служба останка є відмінна від попередньої тому, що тепер вони мають важнішу роботу до виконання. Те велике питання, яке продовжалось через століття, тепер має бути полагоджене на віки. Та заразім те питання полагодиться, Єгова висилає своїх свідків проголошувати людям, що Він є Бог і

розвідувати їм що Він зробить ворогові. Його свідки мають частину в полагодженні того великого питання і оправдання Його імені. Ті що тепер живуть на землі мусять чути те свідоцтво перед враженням гніву Єгови, і останок мусить нести Боже повідомлення і остерігати їх, щоби вони шукали Господа і знайшли охорону від враження Його гніву. Ся робота свідоцтва мусить бути виконана, і коли вона скінчиться, як се Писання заявляють, тоді настане найбільше горе, якого ніколи люди не знали і вже більше не будуть знати, і се буде проти всіх духових і людських демонів вселеної. Се буде битва великого дня Бога Вседержителя на оправдання Його імені, доказуючи, що Він — Всемогучий Бог, котрого единого імені Єгова. Тепер через відкриття Його пророцтв Єгова повідомляє своїх людей, що вскорі часі, Він, через свою Правицю, Ісуса Христа, завдасть смертельний удар ворогові, і що, якщо та битва зачнеться, ті, що становлять ту безчисленну громаду, будуть чути о правді, поставлять себе на стороні Бога і Його царства, і будуть славити Бога і Його царство, кажучи: "Спасенне Богу нашему, сидичому на престолі, і Агнцеві." — Одкр. 7: 10.

МАЛАХІЯ

[Перекладено з англ. "Вартової Башти" з 1-го падолиста, 1936]

"Хто ж відкаже день приходу його, а хто встоїть, як він явиться? Він бо — огонь розтоплюючий і як тільки очищаюче." — Мал. 3: 2.

ЧАСТЬ I

СГОВА зробив Малахію своїм слугою і пророком і приказав йому доручити вість головно відносно великого Слуги і Пророка Єгови. Ім'я Малахія значить "ангел Єгови" або "післанець Єгови". Він пророкував за часів Неемії. Дехто твердить, що він був Ниємією, однак се не виглядає бути фактам. Він був відділеним і відріжненим пророком, маючи ім'я Малахія. Єгова властиво ужив Малахію написати пророцтва під його ім'ям.

¹ Ісус пророкував відносно свого приходу в дусі, що Він прийде до себе тих, що доказали свою вірність, і що Він візьме владу в світі. Коли Ісус вознісся на небо, Йому сказано чекати аж до Богом назначеного часу, і коли той назначений час прийшов, Єгова відів своєму облюбленому звернути свою ввагу на річи землі, а голубино на людей, що згодилися чинити волю Божу. Покоління Юдине представляло тих, що зробило угоду чинити волю Божу. Но смерти апостолів настав довгий період часу у котрім велика темрява впала на людей світу і багато з посвячених відпали до релігійних наук і практиковань не щиріх людей.

² Пророцтво Малахії відноситься головно до

"дня Єгови" і кружить навколо третьої голови того пророцтва. Се Єгова, що вислав свого ангела або післанця, тим то пророцтво каже: "Ось, я посилаю ангела моого, а він приготовить дорогу перед мною, і негайно за сим прийде в храм свій, що його шукаєте, і Ангел завіту, що його бажаєте; ось, він іде, говорить Господь Саваот." — Мал. 3: 1.

³ Се проголошення є дуже важне, і є остерігальне для тих, що увійшли в угоду чинити волю Божу. Се пророцтво, як і многі інші писання, здається ясно мають сповнення в меншій мірі в цілковитій мірі. Єгова післав Йоана Хрестителя як свого післанця або звістителя о приході Ісуса Христа, і про менше сповнення Малахового пророцтва є написано: "Був чоловік посланий від Бога, ймя йому Йоан. Сей прийшов на съвідкуванне, щоб съвідкувати про съвітло, щоб усі вірували через него. Не був він съвітлом, а щоб съвідкувати про съвітло. Йоан съвідкує про Него, й покликав, глаголючи: Се той, про кого казав я: За мною грядущий поперед мене був; бо перш мене був." — Йоана 1: 6-8, 15.

⁴ Ісус сказав про післанця котрого Єгова післав приготовити дорогу перед ним: "Се ж бо

той, про кого писано: Ось посилаю ангела моого перед лицем твоим, що приготувати дорогу твою перед тобою." (Мат. 11: 10) "Ось я посилаю ангела моого перед лицем Твоим, що приготувати дорогу Твою перед Тобою. Голос покликуючого в пустині: Готовте дорогу Господеві, простими робіть стежки Його." — Марка 6: 2, 3.

* Захарія, отець Іоана Хрестителя, пророкував про ту дитину: "А ти, дитино, пророком Вищнього звати мешся: ходти меш б' перед лицем Господнім, готовити дороги Його; що давати знання спасення народові Його в оставленню гріхів їх." (Луки 1: 76, 77) Єгова ужив Іоана Хрестителя приготувати дорогу перед Ісусом, котрого Він післав проголосити Його правду і оправдати Його Імя і спасти послушних людей. Як же він приготував дорогу? "Буде бо великий [свідок] перед Господом, і вина ні міцного напітку не пити ме й духом съвитим сповниться ще з утроби матери своєї. I многих синів Ізраїлевих наверне до Господа Бога їх. Iйти ме він перед Нім духом і силою Ілії, щоб навернути серця батьків до дітей, і неслухняних до мудрості праведних, приготувати Господеві людей готових." — Луки 1: 15-17.

* Десь около 1878 р. зачалось словниче пророцтво Малахії у більшій мірі, і таке 'приготувлення дороги' через Єговою продовжалось через приближно сорок років. Се сходиться із подорожуванням Ізраїля сорок років у пустині під провідництвом Мойсея, яко ж написано: "І водив я вас по степу сорок років: ... щоб зrozуміли, що я Господь, Бог ваш." (5 Мойс. 29: 5, 6) Робота 'приготувлення дороги перед Єговою' від 1878 р. до 1918 р., була шоби приготувати свідків для Єгови на землі; і тому Господь велів Ісаї написати пророцтво про сих приготуваних: "Ви свідки мої, — говорить Господь — ви й слуга мій, що я його вибрав, щоб ви знали вірили мені та й зрозуміли, що се — я... Я прорік та й спас, так як заповів; а іншого не було в вас, проте ви свідки у мене, що я — Бог, говорить Господь." (Іса. 43: 10, 12) Дорога була приготовлена перед Єговою, щоби приготувані одиниці могли бути свідками для імені Єгови.

* Коли робота приготувлення дороги перед Єговою була скінчена, тоді Господь Ісус, великий Пророк, Післанець, Суддя і Оправдатель, прийшов не тайно до храму: "Ось, я посилаю ангела моого, а він приготувати дорогу передо мною; і Господь [Адам; Син, а не Єгова], котрого ви шукаєте, не гайно прийде до свого храму, — ангел завіту, що його бажаєте; ось, він, іде, говорит Сатаот." — Мал. 3: 1, аж. перек.

* Господь Ісус, котому були дані ученики і котрого Його вірні послідувателі довгий час виглядали, є тим "Господом" згаданим тут. Він є той, "що його шукаєте", що значить той, котрого послідувателі Ісуса і з котрих опися повстав, "вірний і розумний слуга" кляса, шукали і котрого вони виглядали. Пророцтво каже:

"Вім не гайно за сим прийде в храм євій", т. є несподівано, в одній хвилі, не гайно, і для тієї причини ті одиниці, що виглядали Його, мусіли чувати, як се Ісус сказав їм, що вони мусять чинити. "Ото ж пильнуйте, бо не знаєте, котрої години Господь ваш прийде. Се ж вірайте, що коли б господар зінав, у яку сторожу прийде злодій, то пильнував би, та не попустив би підкопати хати своєї. Тим же й ви будьте готові; бо тієї години, як і не думаете, Син чоловічий прийде." — Мат. 24: 32-44.

* Перед приходом Господа до храму многі правди, що були через довгий час заховані, були висвітчені, і ті посвячені, що були ширі й вірні, були приготовлені до приходу Господа Ісуса. Вони були вірні да того, що вони розуміли, хотій одкриття пророцтва не прийшло аж поки Господь Ісус не прийшов до храму.

* Тоді прийшов великий Післанець Єгови "негайно" до храму. Заважте в десятім верші сього пророцтва, у третьій голові храм називається "мій дім", себто, дім Єгови. Ісус Христос явився в храмі яко урядовий представитель Бога, і так Єгова явився через представителя в своїм храмі. Коли намет був збудований в пустині, ковчег завіту був поміщений у Святая Святих і там він представляв присутність Єгови. "На йому бо почивала хмара і слава Господня сповнила храмено." — 2 Мойс. 40: 20-35.

* Коли Соломонів храм був скінчений і посвячений, тоді ковчег завіту був поміщений у Святая Святих у храмі: і понесли скриню Господню і намет громадський, з усім святым знарядом, що був у наметі, й несли все священники левіти. і внесли священники скриню завіту Господнього на її місце у Святе Святих під крила хи鲁вимів. Як же тінходили священники із присвятої святих, словнила хмара храмену Господню. і не могли священники за хмарою стояти там і служити службу, бо храм Господень сповинився славою Господньою." — 1 Цар. 8: 4, 6, 10, 11.

* Храм який збудував Соломон був знищений в 606 році перед Христом, а пізніше той храм був відбудований Зарубабельом і Йозуем, і сей то храм був за часів Малахії; і в тім храмі нарешті згаданим не було ковчегу завіту. Ни Ездра ані Неемія не згадують, щоб там був ковчег завіту. У храмі у котрим Езекійль мав видіння не було ковчегу завіту у Святая Святих. Ковчег завіту указував на присутність Єгови в наметі і в Соломоновім храмі; але тепер в дійсному храмі самий Господь є присутній, отже не треба показувати Його присутності через якийсь предмет. Єгова є присутній в храмі через особу свого любого Сина, котрій є виразним образом свого Отця, і тому слава Господня наповняє храм. — Жид. 1: 3; Аввак. 2: 20.

* Прихід Господа Ісуса яко особлившого Представителя Єгови до храму визначив час для установлення нової угоди; і тому каже пророцтво Малахії: "Ангел завіту, що його бажає-

¹⁵ Стара угода або закон угоди була установлена коло гори Синай, де намет був перше збудований, та угода була "уряджена через ангела [себе] післанця в архангелом Єгови] рукою посередника". (Гал. 3: 19) Тепер у приході Господа Ісуса до храму нова угода є установлена рукою Європого великого Післанця або Ангела, Господа Ісуса Христа в славі. Сього то післанця бажають всі, що люблять Його і Його явлення. При уstanовленні нової угоди "двигну всі народи, — і прийде Той, що його бажають усі народи. Й сповню дом сей славою, говорити Господь небесних". — Аггея 2: 7.

Відносно цього вірний натхнений апостол писав: "Коли ж Христос, житте ваше, явиться, тоді і ви з Ним явитеся у славі." (Колос. 3: 4) "Наше бо горожанство єсть на небесах, звідкіля ждемо і Спасителя, Господа нашого Ісуса Христа." (Филип. 3: 20) "Як прийде прославиться съвятих своїх і дивним бути у всіх віруючих (бо ввірувано съвідкуванню нашему між вами) в той день." — 2 Сол. 1: 10.

¹⁶ Апостол робить натиск на факт, що хто 'любить Його явлення' [в храмі], той отримає вінець життя, і даліше він показує, що в Його явленню в храмі вірні мертві будуть перше пробуджені із мертвих і злучаться з Господом в храмі. (2 Тим. 4: 8; 1 Кол. 4: 16) Не можна буде сумніватися о Його приході, коли прийде назначений час Єгови, тому що Єгова виконаває свої заміри після своєї волі. "Ось, він іде, говорити Господь Саваот." Сі слова точно сходяться із словами Ісуса Христа: "Сей, що се съвідкує, глаголе: Так, прийду хутко!" — Одкр. 22: 20.

¹⁷ Се заявлення відносно Господнього приходу до храму є спеціальним проголошенням для тих, що зробили угоду через жертву виконувати волю Єгови і котрі через це є в лінії бути священиками. Словя які Єгова вложив в уста свого пророка виразно показують, що 'те оголошення для тих, що згодилися цілковито піддатися волі Єгови. Пророк Господень каже: "А тепер іще оци заповідь до вас, съвященники." (Мал. 2: 21) Се ясно указує також, що тоді будуть одиниці, котрі покажуть іх віру й вірність і отримають Господнє признання в Його приході, і що декотрі будуть прокляті Ним за їх невірність. "Коли не послухаете й не положите її собі на серце, щоб оддавати славу іменні моїму, говорити Господь Саваот, так пошлю на вас прокляття, і проклину ваш благословенне, бо вже й проклинаю, бо ви не хочете прихилити до того серце ваше. Ось, я одійму вам лопатку, та й кину вам калом жертов ваших съвяточних, і зикинуть вас укупі з ним." — Мал. 2: 2, 3.

¹⁸ Ті люди, що без уповажнення беруться на ділти благословенствами Господніми інших, і котрі є ворогами Божими, Він проклинає. На прямір, папа оголосив 1933 р. святим і старався виповісти благословенства на світ, котрій є організацією Сатани і ворогом Божим, але той рік приніс на світ прокляття, а не благословенства.

Ті котрих папа представляв включаючи і себе, фальшиво признавали себе "а представителів священиків Господніх.

¹⁹ Що прихід Господа Ісуса до храму зазначив рішаючу пробу, то се можна виразно заключити із слів пророка: "Хто ж видерхти день приходу Його, й хто встоїть, як він явиться? Він бо — огонь розтоплюючий і як те зілле очищуюче." (Мал. 3: 2) Сей прихід Господа Ісуса до храму взяв місце в "день Єгови", котрий то день прийде до великого вершка в Армагедоні. Ісус Христос прийшов до храму взяти перелік із тих, що згодилися чинити волю Божу, і також із тих, що є взяті в угоду чинити Його волю, і тому се час суду, котрий зачався від дому Божого і досягає усіх, що знаходяться в угоді чинити волю Божу. Та питання є, Хто встоїть в той день? хто затримає свою невинність і покаже себе дійсно посвяченім Єгові в часі того суду? Се не конечно значить, що всі затримавши їх невинність переживають в тілі через час битви великого дня Бога Вседержителя, але тут питання є: Хто останеться правдивим і стійним на стороні Господа в сім дні? Ся часть пророцтва сходиться із словами Господа: "Бо прийшов великий день гніва Його, і хто може встояти?" (Одкр. 6: 17) Що дехто не перейде успішно через огнену пробу, то се можна виснувати із самого пророцтва. Інші пророцтва Господні посирають се заключення, показуючи, що декотрі посвячені в тім часі стануть безбожними і не встоять. "Не так безбожні: вони, як полові, що зіттер розносить. Тому не встоять безбожні на суді, ані грішні у зборі праведних; знає бо Господь про дорогу праведних, а дорога безбожних щезне." — Пс. 1: 4-6.

²⁰ На цілковитий іспит і очищення суджених робиться натиск словами пророка відносно великого Судді: "Він бо — огонь розтоплюючий, себто, огонь, котрий палить все приліплене до дійсного й дорогоцінного металю. Великий Переплавитель відділить порох від правдивого металю й осуне те, що виглядає бути шумовиною, через ангелів, що співтоваришать і служать Господеві, великому Судді, в храмі. Дальше пророк каже: "І як зілле очищуюче"; "І як мило прача" (Лікар); "І як луг в сукновальні." (Ром.) Після Ерейщини, сей текст значить, що сукно було доптане в сукновальні. Перед тим часом і аж поки не зачався суд, посвячені були замішані у Вавилоні, або організації Сатани, і коли вони вийшли, вони повернули до Господа в замураній одежі, себто, вони були замурані або заплямлені, так що їх можна було пізнати, що вони товаришили з нечистими. Вони мусять бути вичищені; і великий Суддя очищує всіх, що піддадуться добровільно Його очищенню, і Він зробить іх одежду як Божих синів і слугів. Вони стають очищені й їх одежа "біла мов сніг". (Марка 9: 3) "Ісус же був у замазаній одежі, стоючи перед ангелом. І озвався сей і сказав до інших (ангелів), що стояли перед ним: Поз-

діймайти з його замазану одіж! а йому сказав: "Дивись, я зняв із тебе неправедність твою, і вдягаю тебе в одіж святочну." — Захар. 3: 3, 4.

²² Робота очищення осунула з одежі тих, що любять Господа, всі плями котрі указували, що вони були в вавилонській організації. Се включає також і забрання від них таких імен, як "люди Вартової Башти", "Русалки", "Біблійні Студенти", "Тисячлітники", і т. п. Інші, хто бажає, може тримати собі такі імена, але правдиві й вірні мають "нове імя", котре уста Єгови виповіли ім. (Іса. 62: 2). Робота очищення в храмі є та сама про котру загадує апостол коли він писав: "Кожного діло буде явне; день бо (Господень) покаже, тим що в огні відкриється, і яка в кожного робота, ргонь випробує. Коли робота встоїть, хто будував — прийме нагороду. Коли робота згорить, понесе шкоду, сам же спасеться ся, тільки так, як через огонь." — 1 Корин. 3: 13-15.

²³ Матеріал ужитий будівничими, як на се указує останній наведений текст під символом "сіно, дерево і очерет", був такий як вироблення характера, пошана людей, і інші плями отримані у Вавилоні, всі котрі мусіли погоріти в огненній пробі. Та если ті, що уживають такий матеріал, радо відкинуть його й дальше радуються, ставши на твердій основі Ісуса Христа, і будуячи з дорогих речей, які є незнищими, такі спасуться "як через огонь." Така огнена проба взяла місце коли Господь Ісус Христос, Великий Суддя, прийшов до храму.

²⁴ Декотрі одиниці, що називають себе слугами Бога і Ісуса Христа, не оцінюють і не бачать, що Господь Ісус є в храмі Єгови. Дехто із таких насміхається із твердження, що Він — у храмі своєм, і се вже само собою є доказом, що вони не є очищені огненними пробами. Спевністю ті, що є випробовані й вірні, знали б що Господь а храмі, бо каже пророк: "І засяде він до перетоплення срібла й очистить синів Левініх і переплавити їх, як золото й срібло, щоб приносити жертву Господеві в праведності." — Мал. 3: 3

²⁵ В часі Його судження Господь мусить приложити огонь, т. е., рішаючи проби, так щоби відпустити або відділити вірних від невірних і сим показати й відкрити те, що є дорого і те, що нездале або порох. Той огонь, що спричиняє розділення, здається є пророчі правди, які Господь відкриває, разом із видавництвами і службою для тієї правди в оправданню ім'я Єгови. "Хиба ж мое слово не похоже на огонь, — говорить Господь...?" (Ерем. 23: 29) "Живе бо слово Боже і дійственне, і гостріше всякого обуюального меча, і проходить аж до розділення душі і духа, членів мозків, і розсуджує помишлення і думки серця." (Жид. 4: 12) "Кожну вітку в мене, що не родить овощу, відтинає й, а кожну,

що родить овощ, обчищує її, щоб більш овочу родила. Вже ви чисті через слово, що я благав вам". — Іоана 15: 2, 3.

²⁶ Але ті, що отримали або уживали правду для самолюбної цілі, не зможуть встоїти в пробах. Так і ті, що бояться людей або людських заведень не зможуть встоїти коли приде час приложить огонь. Хто бойтесь чоловіка, той є самолюбний і вдійсноти не любить Бога Стоби і Ісуса Христа і не вповає цілковито на Бога й Христа. Всі що дійсно люблять Господа Бога, ті не бояться чоловіка. (І Іоана 4: 17, 18) Боятись чоловіка, що провадить до стримання від проголошування правди є свідковання про ім'я Єгови скільки є нагоди, провадить боязливих у самі сіти Сатани. (Прип. 29: 25) Ті що мають частину в оправданню Єгового ім'я бутуть стояти сильно за Єгову і затримають їх незинність коли приде огонь проби до них. Як здається, то се в іамісці остерігати інших. Для сієї причини Вартова Башта наводить тут факт який недавно слівся.

"Недавно, в Німеччині, одиниці, що занимали передові місця в службі товариства і занималися службою для Господнього ім'я, були увязнені й поставлені перед суд Німеччини, і коли вони стояли так перед судом, представителями Сатани й його організації, ті люди зовсім не стояли за ім'я Єгови і Його царство. Німецьке правительство, під контролею Сатани і його головного маршалка, Гога, тепер під управою лукавих одиниць, котрі становлять видиму частину організації під керовництвом Римо Католицької Гіерархії, всльми зневажали ім'я Єгови, словом уст, прилюдним заявлениям, і через жорстоке переслідування свідків Єгови. Тому що вірні послідовувателі Ісуса Христа поступали після іх Богом-даним правом і задачі сповісти заповіді Божі, т. е., збиратися разом і студіювати Слово Господнє, і за розкажування іншим про царство Єгови, сі вірні були увязнені й знущані й кинуті у вязницю. Коли ж вони стали в суд на переслуханню під несправедливими оскарженнями, тоді була дана нагода для тих, що в угоді з Господом, виразно заявити перед представителями Сатани, що вони служать Богу Єгові, і що вони будуть послушні Ісусу від початку аж до послідку і всякого часу. Вірні не могли взяти іншого напряму, і там було много вірних, що взяли такий напрям. Але недавно декотрі із більше визначних одиниць Товариства, відмовилися скористати з такої нагоди, і зізнання перед судом показують, що вони боялися людей і боялися сказати правду про Боже царство. Ось се є виразний примір у котрім одиниці не встоїли в огненій пробі.

(Дальше буде)